

امتزاج روایت‌های نامتباين در رمان شیرینی دوست ایان مکیوون به مثابه فراداستان هیبریدی پسانوگرا

سید جواد حبیبی (نویسنده مسؤل)

استادیار گروه زبان و ادبیات انگلیسی، موسسه آموزش عالی جهاد دانشگاهی خوزستان

سارا سلیمانی کربلایی

استادیار گروه زبان و ادبیات انگلیسی، موسسه آموزش عالی جهاد دانشگاهی خوزستان

چکیده

پژوهش حاضر با تمرکز بر ساختار روایی رمان *شیرینی دوست* (۲۰۱۲) اثر ایان مکیوون می‌کوشد ضمن واشکافی اصول روایت رئالیستی و همچنین شیوه روایی آوانگارد پسانوگرا، با طرح مبحث امتزاج روایت غیر همگن، مکیوون را نویسنده ای معرفی کند که مبتکرانه با «فراطرحی» روایی، جنبه تازه ای به ساختار رمانهای ژانر جاسوسی می‌افزاید. روایت دوگانه رمان که هم از شیوه روایت راست نما رئالیستی و هم از سنت روایت خودآگاه پسانوگرا بهره گرفته، بار دیگر—یک دهه بعد از رمان *کفاره* (۲۰۰۲) مکیوون— نشان از تمایل او برای اتصال گذشته و حال سنت روای رایج غرب در ادبیات داستانی دارد. مکیوون با آغشته کردن رمان با حوادث جنگ سرد و بهرگیری از آنچه لیندا هاچئون فراداستان وقایع‌نگارانه «می‌نامد، دست به خلق داستان بلندی می‌زند که روایتی است» هیبریدی و دارای پارادوکس. مراد از روایت پارادوکس در *شیرینی دوست*، امتزاج بازنمایی و ضد بازنمایی در یک روایت واحد است. ماحصل این پژوهش، که همصدا با پژوهش مونیکا کاجوکارو است، پوشاندن جامه روایت داستانی پسانوگرا بر قامت رمان *شیرینی دوست* است.

واژگان کلیدی: فراداستان؛ فراروایت؛ خود بازنمایی؛ پسامدرن هیبریدی؛ ضد بازنمایی؛ روایت خودآگاه.